IOSEPHUS FLAVIUS
Admont (?), um 1138/1165
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25967
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ad ppa q̃ p̃cussus ē egrotet dieb' multis
deinde moriat' sit innocens q̃ p̃cussit.
S anato aū illo J multas expensas in egri
tudine faciente restituat uniuersa p̃
cussor. q̃ cūq; in uulneris sanandi tēp'
expendit. & q̃ cūq; medicis erogauit.
Q ui mulierē p̃gnantē calce p̃cusserit.
si q̃ dē abortuū fecerit mulier. pecu
niis a iudicib' ēdēpnet' tāq; p corrupti
onē uentris plebis faciens detrimtum.
D ent' aū J uiro mulieris abeo pecunie.
Q oriente aū ea J ipse moriat' animāq;
panima censente lege ponenda. ve
nenū neq; mortiferū neq; qd' aliās sit
utile lesioni cuiusq; israhelitarū habe
at. S i v̄ inueniat' hoc q̃sq; possidere mo
riat'. hoc pacient qd' toleraui ille ēta
quē uenenū pbat' ēē ēfectū. Q ui ceca
uerit. similia paciat'. p̃uet' q̃ p̃uaue
rit aliōs. n̄ forte pecunias accipe uo
luerit q̃ cecat' ē. leges uidelicet illi
dant licentiā q̃ passus ē estimare pas
sionis suę casū. J ēcedente si reuerior
ēē uoluerit. Bouē cornu p̃cutientē.
dn̄s uītēficiat. S i v̄ aliquē uītēficiat p
cutiens taurus. ipse q̃ dē lapidat' mo
riat'. J neq; ad cibū utilis habeatur.
S i v̄ etiā culpabilis appbet' dn̄s p̃sci' eius
naturę nec cauens. J ipse moriat' tāquā
ipse ei' q̃ a boue p̃ēptus ē auctor mor
tis extiterit. S i v̄ seruū vl' ancillā
bos p̃imat. ipse q̃ dē lapidet'. xxx.
v̄ syclos ei' dno lapidati dn̄s dari dap
net'. Bos aū si a boue p̃cussus mortuus
fuerit uendat' & q̃ mortuus ē J q̃ p̃cus
sit. J p̃ciū ambo dnu suu distribuant.
Q ui puteū siue lacū effodunt diligen
ciā habeant ut tabulare illic faci
ant tegumtū. n̄ ut aliq̃ haurire phi
beant'. s; ut nullū ibi sit cauendi pi
culū. Q si in huiūm̄ p̃fundit' ē causa in
cidens iumtū alicui' moriat' ei p̃tiū
dno pp̄o soluat'. Circūdanda ē q̃q; ma
ceria in puteis siue lacis q̃ p̃ muro sit
q̃ten' n̄ sinat aliq̃s illic deuolutos ex
tingui. De posituū v̄ si q̃s accepit tāquā
rem sacrā aut diuinā ita custodiat.
nullusq; fraudare creditorē studeat.
neq; uir neq; mulier. nec si in mensū
auri lucraturus sit q̃ fidē spernens.
q̃si nullus sit q̃ eū possit arguere. Ge
neralit' itaq; cōmunat unum quēq;
sua ēscientia sciente bene agere &
testimonio s̄ sufficiente uniuersa a
gere. q̃ a b aliis possint laudis p̃mia con
donare. & respiciente maxime ad dm.
quē nullus malignq; latere potest.
S i v̄ nichil agens dolose p̃didit cui
credituū ē depositū. uenient ad. vii.
iudices iure dm qd' neq; ei ēsilio vl'
malitia perit. neq; aliqua rei p̃dit
parte cessit usus. J inculpabilis tunc
abscedat. S i v̄ vl' in aliq̃ parte usus fu
erit rē s̄ creditā. ipse p̃dat eiā uni
uersa. & quęcūq; accepit reddere ēdēp
net'. Sic aū de reb' depositis sancitū ē
ita & si q̃s mercede fraudē opantū cor
poribus suis habeat odibilis. unde n̄ ē
fraudanda uiri paupis merces. scien
tib' uniuersis qd' tām alius possessoribus
eis ds hoc p̃stitit s;. neq; differenda ē
solutio s; subdie p̃benda. tāq; nolenti
do fraudari quēq; usu laboris sui. A in
iusticia patris n̄ debere filios puniri.
s;. ppt̄ suā potū iurtutē eis mia p̃benda
ē n̄ lesio. q̃a filii pessimq; fuere patrū.
neq; odio habendi s̄ abiniq̃s nati. s;. neq;
patrib' filiq; s̄ repensanda peccata. cū
multa iuuenes extra niam doctrinā
sibimet arrogent p̃ superbiā. nolentes